

დანიელის წიგნი — ას სამოცდარვა

წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების გამოცხადება: მარიონეტული
ომების მეორე ბრძოლა და 144,000-ის დაბეჭდვა

Jeff Pippenger
2024-03-30

ახლა ჩვენ მივმართავთ პროქსი-ომების მეორე ბრძოლას, როგორც ეს დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებშია წარმოდგენილი. ამ მუხლებში მეორე ბრძოლა აღნიშნავს ომს უკრაინაში, ათეისტურ ძალას — რუსეთსა და უკრაინის ერს შორის. ამ მუხლებში პუტინი იმარჯვებს, როგორც პტოლემე IV-მ გაიმარჯვა, მაგრამ თავისი გამარჯვების შემდეგ იგი საკუთარ გულში ამაღლდება, და მისი ნარცისული თვითგანდიდება მისი ვატერლოოს საშუალებად იქცევა. ამ მიმდინარე ისტორიის ისტორიული წარმოდგენა სასარგებლოა მხოლოდ მათთვის, ვისაც ესმის, რას წარმოადგენს სულიერად მიმდინარე ისტორია.

ათე თავის პირველ მუხლში დანიელი, რომელიც წარმოადგენს ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხს, წარმოდგენილია როგორც ის, ვისაც ესმის როგორც „ხილვა“, ისე „საქმე“. ხილვა და საქმე მრავალგზისაა წარმოდგენილი ერთად, თუმცა ერთმანეთისაგან განყოფილად, როგორც ჭეშმარიტების ერთი ხაზი. ისინი არიან ულაისა და ჰიდექელის მდინარეები. ისინი არიან „მარეკ“-ისა და „ხაზონ“-ის ხილვები. ისინი არიან ორი ათას ხუთას ოცი წლის წინასწარმეტყველება ოცდასამასი წლის წინასწარმეტყველებასთან კავშირში. ისინი არიან ღმერთის ხალხის შინაგანი და გარეგანი მოწმობა. უფალი არ იმეორებს უმნიშვნელო რამეებს. პირველი მოხსენიების წესი მიუთითებს, რომ რადგან დანიელის შესახებ პირველი, რაც მის საბოლოო ხილვაში გვეუბნება, ის არის, რომ იგი წარმოადგენს ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხს, რომელთაც ესმით როგორც „ხაზონ“, ისე „მარეკ“. ამიტომ, ხილვისა და საქმის დანახვა არსებითად მნიშვნელოვანია, თუ მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლების წინასწარმეტყველური ისტორია სწორად უნდა იქნეს გაგებული.

დანიელი წარმოადგენს გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებულ ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომელთაც სრულყოფილად გაიმეორეს ათი ქალწულის იგავი, რომელიც მილერიტთა ისტორიაში აღსრულდა. მათაც, როგორც მილერიტებმა, გადაიტანეს პირველი იმედგაცრუება, რომელიც გამოცხადების მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილია, როგორც უღმერთო „woke“ მხეცის მიერ უფსკრულიდან მოკლულნი, და რომლებიც შემდეგ მკვდარნი წვანან დიდი ქალაქის — ეგვიპტისა და სოდომის — ქუჩაში, სადაც ქრისტეც ჯვარს აცვეს. მათმა სიკვდილმა დრაკონის მიმდევრებისთვის „სიხარული“ წარმოშვა, ხოლო დანიელში გლოვა წარმოშვა.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორია აგრეთვე წარმოდგენილი იყო ლაზარეს აღდგომით, რომლის აღდგომაც გაიგივებული იყო ქრისტეს საქმის დაბეჭდვის მოქმედებასთან; და იგი, როგორც იმათ სიმბოლო, ვისაც ქრისტე ბეჭდავს, წინ უძღოდა იერუსალიმში ტრიუმფალურ შესვლას, რომელიც მილერიტულ ისტორიაში შუაღამის

მახილის მოძრაობას განასახიერებდა, და ასევე ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაშიც. ლაზარეს აღდგომა მოხდა მაშინ, როცა მისი დები, მარიამი და მართა, გლოვაში იყვნენ, როგორც დანიელი იყო ოცდაერთი დღის განმავლობაში მეათე თავში. მეათე თავში დანიელის გლოვა მთავრდება მიქაელის ჩამოსვლით, სწორედ იმ პიროვნებისა, რომლის „ხმამაც“ ლაზარე და მოსე სიცოცხლეს დაუბრუნა. გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ორი მოწმის აღდგომა წარმოდგენილია იმით, რომ დანიელი გარდაიქმნება „მარაჰის“ გამომწვევი ხილვით.

მეათე თავში დანიელი წარმოდგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას, რომელიც ასევე წარმოდგენილია გამოცხადების მეთერთმეტე თავში. ამ თავში გაბრიელი ნათლად აცხადებს, რომ იგი დანიელთან მოვიდა, რათა დანიელს გაეგო, რა უნდა შეემთხვეს ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხს. უწყება იმის შესახებ, რაც უკანასკნელ დღეებში ღვთის ხალხს უნდა შეემთხვეს, წინასწარმეტყველურად მოთავსებულია იმ უწყების კონტექსტში, რომელიც დადასტურებულია წინასწარმეტყველურ ხაზზე წინასწარმეტყველური ხაზის დადების მეთოდოლოგიით. ამ გამოყენების ფარგლებში პირველი ხსენების წესი აჩვენებს, რომ სწორი გაგება მხოლოდ მათ მიერ იქნება დანახული, ვინც ხედავს როგორც შინაგან, ისე გარეგან ჭეშმარიტებებს იმ ხაზებში, რომლებიც ერთად არის მოყვანილი. ისინი არიან ისინი, ვისაც ესმის „ხილვა“ და „საგანი“.

ას ორმოცდაოთხი ათასი გაიგებს წინასწარმეტყველურ უწყებას, მაგრამ ისინი ამ უწყებას განიცდიან კიდევ, რადგან უწყება და გამოცდილება განუყოფელია. სწორედ უწყება განწმენდს, ვინაიდან უწყება არის ღვთის სიტყვა, ქრისტე კი არის ღვთის სიტყვა, ხოლო ღვთის სიტყვა არის ჭეშმარიტება. მისი უწყება მტკიცდება, როგორც ჭეშმარიტება, რადგან იგი წარმოდგენილია წინასწარმეტყველური გამოყენების იმ პრინციპებით, რომლებიც არც მეტი და არც ნაკლებია, თუ არა იმით, ვინ არის იგი და რა არის იგი. იგი არის პალმონი, საკვირველი მრიცხველი, საიდუმლოთა აღმრიცხველი. იგი არის საკვირველი ენათმეცნიერი, დასაბამი და დასასრული, პირველი და უკანასკნელი, ალფა და ომეგა. სწორედ მისი ვინაობისა და ბუნების ეს ელემენტები განსაზღვრავს იმ წინასწარმეტყველურ წესებს, რომლებიც ამყარებს წინასწარმეტყველების უწყებას და წარმოშობს წინასწარმეტყველების გამოცდილებას.

სანამ შინარის ორი დიდი მდინარე, ულაი და ჰიდექელი, სპარსეთის ყურეს მიაღწევენ, მათი შეერთების მახლობლად ისინი ქმნიან ჭაობიან მხარეს, რომელსაც შატ ალ-არაბი ეწოდება, თუმცა ერთ ერთადერთ მდინარედ არ ერთიანდებიან. შატ ალ-არაბი არის მდინარის დელტა, რომელიც წარმოიქმნება ევფრატისა და ტიგროსის, აგრეთვე რამდენიმე უფრო მცირე მდინარისა და ნაკადის შერთვით. თუმცა, დელტის მხარეშიც კი ევფრატი და ტიგროსი თავიანთ ცალკეულ იდენტობას ინარჩუნებენ და სპარსეთის ყურეში, როგორც განსხვავებული მდინარეები, ისე ჩაედინებიან.

წინასწარმეტყველების შინაგანი და გარეგანი უწყებანი თავიანთ განსხვავებულ ურთიერთმიმართებას ინარჩუნებენ, მაგრამ როდესაც თავიანთ დასასრულს აღწევენ (უკანასკნელ დღეებში), წარმოქმნიან დელტას რამდენიმე ხელშემწყობი მდინარითა და ნაკადით. ესო სულიერს ბუნებრივით წარმოსახავს, და უკანასკნელ დღეებში ყოველი

ხილვის შედეგი ქმნის დელტურ დატბორილ მიწას, თუმცა ორი დიდი მდინარე თავიანთ განსხვავებულ როლებს ინარჩუნებს.

ოცდაერთდღიანი გლოვის პერიოდი ემთხვევა იმ დროს, როცა ორი მოწმე მკვდარნი წვანან ქუჩაში, და დროის ეს მონაკვეთი იწყება პირველი იმედგაცრუებითა და დაყოვნების დროით. დროის ეს მონაკვეთი მიმდინარეობს უფრო ვრცელი დროის მონაკვეთის ფარგლებში, რომლის განმავლობაში სრულდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა. დაბეჭდვა არ დაწყებულა აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს; იგი დაიწყო, როცა ქრისტე, როგორც მესამე ანგელოზი, ჩამოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს. მან თავისი ხალხი კადეშში მათ მეორე მოსვლამდე მიიყვანა, და ამჯერად ის მცირერიცხოვანნი, რომლებიც მზად არიან, შევლენ აღთქმულ ქვეყანაში. ღვთის ხალხის გამოცდილებამ აღსასრულის ჟამიდან, 1989 წლიდან, 2001 წლის 11 სექტემბრამდე, ისინი არ დაბეჭდა. დაბეჭდვა დაიწყო მაშინ, როცა ქრისტე ჩამოვიდა და დააჟღერა მესამე ვაის მეშვიდე საყვირის პირველი ნოტა.

მეშვიდე საყვირის გახმოვანება არის ის ადგილი, სადაც ღვთის საიდუმლო დასრულდება, და ეს საიდუმლო წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას, რომელიც ხდება იმ საყვირის გახმოვანების დროს. ეს საყვირი სამ ბგერას გამოსცემს, რადგან ის არის ჭეშმარიტება. პირველი ბგერა იყო 2001 წლის 11 სექტემბერი, მეორე ბგერა იყო 2023 წლის 7 ოქტომბერი, ხოლო ამ სამი ბგერიდან მესამე არის მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონთან. ეს სამი ბგერა არის ის სამი საფეხური, რომლებიც ჭეშმარიტებაში ყოველთვის არსებობს. დანიელის სამი შეხება მეათე თავში მის გამოცდილებას აკავშირებდა ისტორიის იმ პერიოდთან, რომელსაც მეშვიდე საყვირის სამი ბგერა წარმოადგენს.

ქრისტეს ხატად გარდასახვის შედეგს რომ წარმოშობს წინასწარმეტყველური უწყება, რომელსაც დანიელი მეათე თავში წარმოსახავს, არის უწყება იმისა, რაც ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში მოეღოს, მაგრამ არა უკანასკნელი დღეების ზოგადი მნიშვნელობით. ეს არის უწყება, რომელსაც ღვთის ხალხი იგებს და განიცდის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს.

როცა გაბრიელი იწყებს მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორიის გადმოცემას, იგი წარმოადგენს წინასწარმეტყველების კონკრეტულ ხაზებს. პირველი ორი მუხლი იწყება კიროსით (როგორც პირველი ბუში), აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, და წინ მიემართება დონალდ ტრამპის, როგორც ორმოცდამეხუთე პრეზიდენტის (მეექვსის), ისტორიის ჩათვლით; და იქ წინასწარმეტყველური ისტორია წყდება, ვიდრე სამ და ოთხ მუხლებში განხილული იქნება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის (ალექსანდრე დიდის), როგორც მეშვიდე სამეფოს, ისტორია. ამრიგად, დონალდ ტრამპის, როგორც მდიდარი მეექვსე პრეზიდენტის, უწყება, რომელიც გლობალისტებს აღძრავს, არის ჭეშმარიტება, რომელიც აღსრულდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს. ამიტომაც ეს არის აწმყო ჭეშმარიტება.

მეხუთედან მეცხრე მუხლამდე გადმოცემულია პაპობის ისტორია — მისი ტახტზე დამყარებიდან, 538 წლიდან, სასიკვდილო ჭრილობამდე და დასასრულის ჟამამდე 1798

წელს. ეს, რასაკვირველია, არსებითი და მნიშვნელოვანი ჭეშმარიტებაა, ვინაიდან იგი ამყარებს და ადასტურებს ორმოცე მუხლს, მაგრამ არ იძლევა განსაკუთრებულ წინასწარმეტყველურ თხრობას, რომელიც ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდში. მეათე მუხლი, როგორც მეხუთედან მეცხრე მუხლებამდე, ადასტურებს ორმოცე მუხლის ძალას, მაგრამ არ ეხება იმ წინასწარმეტყველურ ისტორიას, რომელიც აღსრულდება დაბეჭდვის ჟამს. თუმცა იგი აღნიშნავს 1989 წელს და, შესაბამისად, გამოტოვებით ადგენს მდუმარე პერიოდს 1989 წლიდან, ორმოცდამეერთე მუხლში მოხსენიებულ კვირა კანონის დადგომამდე.

მეთერთმეტედან მეოთხთმეტე მუხლების ჩათვლით განისაზღვრება ისტორია, რომელიც აღსრულებულია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდში. ეს მუხლები თავსდება დაფარულ ისტორიაში მეორე და მესამე მუხლებს შორის, და ასევე 1989 წელს შორის, რომელიც ორმოცე მუხლშია, და კვირა დღის კანონს შორის, რომელიც ორმოცდამეერთე მუხლშია. ეს მუხლები უაღრესად აწმყო ჭეშმარიტებაა და ასეთებად უნდა იქნეს აღიარებული, თუ გვსურს მოვიმკათ იმ სარგებლობის ნაყოფი, რომელიც ამ მუხლების გაგებას აქვს განზრახული.

განზრახული სარგებელი ორგვარია, ვინაიდან იგი გამოხატავს როგორც მასში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორიის გაგებას, ასევე იმ გამოცდილებას, რომელიც იმ უწყების ჭეშმარიტებათა გაგებით იზადება. უწყების გაგება — ცოდნის საბოლოო გამრავლება, რომელიც ბეჭდვის პერიოდში სრულდება — არის ის, რაც განწმენდს მათ, ვინც უნდა იყვნენ ას ორმოცდაოთხ ათასთა შორის. ამ მიზეზით, მნიშვნელოვანია ამ მუხლების განხილვა შინაგანი და გარეგანი თვალსაზრისით.

ლევანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამი“ სრულიად ეკუთვნის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს, რადგან დანიელის ორი ლოცვა, წარმოდგენილი მეორე და მეცხრე თავებში, წარმოადგენს ორგვარ ლოცვას, რათა გაეგოთ მხეცის ხატით წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორია, და აგრეთვე მიეღოთ ის გამოცდილება, რომელიც წარმოიშობა მათში, ვინც აღასრულებს ლევანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვას თავიანთი ცოდვებისა და თავიანთ მამათა ცოდვების მიტევების შესახებ. გარეგანი ლოცვა განსაზღვრავს მხეცის ხატს, ხოლო შინაგანი ლოცვა წარმოშობს ქრისტეს ხატს.

ისტორიის გააზრება, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავში სხვადასხვა მონაკვეთში და რომელიც განსაკუთრებულად ეხება ისტორიას, რომლის აღსრულებაც ბეჭდვის ჟამში ხდება, წარმოდგენილია დანიელის ლოცვით მეორე თავში. მან და სამმა ღირსეულმა კაცმა ისწრაფეს გაეგოთ ნაბუქოდონოსორის სიზმრის — ლითონთა ქანდაკების — საიდუმლო უწყება. როდესაც სათანადოდ შეიცნობა წინასწარმეტყველური ისტორიის სწორი გაგება, რომელიც ნაბუქოდონოსორის დაფარულ სიზმარშია წარმოდგენილი, ეს გაგება მის გამგებთ აჩვენებს, რომ ისინი უიმედოდ არიან, თუ პირადად არ აღასრულებენ სრული მონანიების გამოცდილებას, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის ლოცვით მეცხრე თავში.

დანიელის წიგნის მეათე თავში დანიელით წარმოდგენილი გამოცდილების გამოჯვანა მეთერთმეტე თავში აღწერილი უკანასკნელი ჟამის მოვლენათა წინასწარმეტყველური თხრობისგან ნიშნავს წინასწარმეტყველების შემსწავლელად მარცხს. დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე და მეორმეტე მუხლებში საზღვრისპირა ომი, რაფიის ბრძოლა და სამხრეთის მეფის გამარჯვება წარმოადგენს იმ სამი მარიონეტული ომიდან მეორეს, რომლებიც აღნიშნულია ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში. გასაღები, რომელსაც ჭეშმარიტების ამ გამოცხადების ხილვაში შემოჰყავს, არის საკვირველი ენათმეცნიერის მიერ მეათე მუხლში ჩრდილოეთის მეფის შესახებ გამოყენებული გამოთქმა — „გადმოიღვრება და გადაივლის“ ციხესიმაგრემდე (კისრამდე). მან მოგვცა კიდევ ორი სხვა მუხლი, რომლებიც ამ გადმოღვრასა და გადავლას ეხება, და ამით იგი აერთიანებს მოვლენათა წინასწარმეტყველურ თხრობასა და იმ გამოცდილებას, რომელიც ამ მოვლენების გაგებამ უნდა წარმოშვას.

მაგრამ მისი ძენი აღიძვრიან და შეკრებენ მრავალრიცხოვან დიდ ძალებს; და ერთი უეჭველად მოვა, გადმოიღვრება და გადაივლის; შემდეგ დაბრუნდება და კვლავ აღიძვრება, ვიდრე თავის სიმაგრემდე. და სამხრეთის მეფე რისხვით აღიძვრება, გამოვა და შეებრძოლება მას, კერძოდ ჩრდილოეთის მეფეს; და იგი შეკრებს დიდ სიმრავლეს, მაგრამ ეს სიმრავლე მის ხელში მიეცემა. და როდესაც წაიღებს ამ სიმრავლეს, მისი გული აღზევდება; და დაამხოვს მრავალ ათეულ ათასს, მაგრამ ამით არ გაძლიერდება. დანიელი 11:10–12.

2014 წელს პუტინმა უკრაინაში ომი დაიწყო, და იმისათვის, რომ ეს ჭეშმარიტება ცნობილ იქნეს, როგორც იგი წარმოდგენილია მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლში, წინასწარმეტყველების შემსწავლელმა ჯერ უნდა შეძლოს დანახვა იმისა, რომ მეათე მუხლი წარმოადგენს ისტორიას, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლის მეორე ნაწილს ასახავს. როდესაც იგი ამას შეიცნობს, შემდეგ დაინახავს, რომ რასაც მეათე მუხლი მეორმოცე მუხლს ამატებს, ის არის, რომ როცა 1989 წელს საბჭოთა კავშირი წარიხოცა, ჩრდილოეთის მეფე მხოლოდ თავის სიმაგრემდე („კისრამდე“) ავიდა. მაგრამ წინასწარმეტყველების შემსწავლელი ვერ გაიგებდა, რას მიუთითებდა ეს, ვიდრე არ დაინახავდა ესაიას მერვე თავის მერვე მუხლს. მაშინ მას ექნებოდა წინასწარმეტყველური ავტორიტეტი იმის განსასაზღვრად, რომ ეს სამივე მუხლი ერთმანეთთან არის დაკავშირებული გამოთქმით, რომელიც ბიბლიაში მხოლოდ სამჯერ არის გამოყენებული.

შემდეგ მოსწავლეს დასჭირდებოდა მეორე მოწმე იმისა, რომ ბიბლიაში გამოთქმის „გადმოიღვრება და გადაივლის“ სამგზისი გამოყენება მიზანმიმართული განმეორებაა. ამ ფაქტის მეორე მოწმობა მტკიცდება იმით, რომ სამივე მუხლი (მოწმე) ჩრდილოეთის მეფის მიერ სამხრეთის მეფეზე თავდასხმას მიუთითებს. ეს სამი მოწმე ერთად, რომლებიც ორი სახის შიდა მოწმის მეშვეობით იმავე სიმბოლურ ისტორიად არის დადასტურებული, წინასწარმეტყველების შემსწავლელს მიჰყავს იქამდე, რომ შემდეგ სამივე მუხლი ერთმანეთს დაადოს, „ხაზი ხაზზე“ წესის თანახმად. ეს გამოყენება აფართოებს იმ მუხლების შინაარსს, რომლებიც ჩრდილოეთის მეფესა და სამხრეთის მეფეს შორის ბრძოლას წარმოსახავს.

ესაიას მეშვიდე თავის მერვე და მეცხრე მუხლები იძლევა გასაღებს იმის გამოსაცნობად, თუ რას წარმოადგენს მეათე მუხლში მოხსენიებული „ციხესიმაგრე“, ვინაიდან ებრაული სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „ციხესიმაგრე“, იგივეა, რაც ის „ციხესიმაგრე“, რომელშიც სამხრეთის მეფე შევიდა მეთერთმეტე თავის მეშვიდე მუხლში. „ციხესიმაგრე“ აგრეთვე ითარგმნება როგორც „ძალა“ გამოთქმაში „ძალის საწმიდარი“ დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეთერთმეტე მუხლში. ამრიგად, ეს ორი მუხლი (მეშვიდე და ოცდამეთერთმეტე) იძლევა ორ მოწმეს იმის დასადასტურებლად, რომ „ციხესიმაგრე“ არის სამეფოს დედაქალაქი ან მეფე. როდესაც ეს ფაქტი დამტკიცებულია ორი მოწმის საფუძველზე (ორივე მეთერთმეტე თავში), მაშინ ის, რასაც ესაია თავის იდუმალ მონაკვეთში, მეშვიდე თავის მერვე და მეცხრე მუხლებში, აყალიბებს ორი შინაგანი მოწმით, რომ ციხესიმაგრე არის სამეფოს დედაქალაქი, ან სამეფოს მეფე, ამტკიცებს, რომ 1989 წლამდე საბჭოთა კავშირს, რომლის ცენტრი იყო რუსეთი, ხოლო მისი დედაქალაქი — მოსკოვი, ჰყავდა მეთაური, რომელიც იყო მიქალ გორბაჩოვი. შემთხვევითი არ არის, რომ გორბაჩოვის თვალსაჩინო გარეგნული ნიშანი მისი შუბლი იყო.

ხაზი ხაზზე, ამ გამოყენების დასკვნა მის მნიშვნელობას უსვამს ხაზს, როდესაც აცხადებს: „თუ არ ირწმუნებთ, ნამდვილად არ დამკვიდრდებით.“ იესომ თქვა: „ჰოი, უგუნურნო და გულით ნელნო, რომ ირწმუნოთ ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებმა თქვეს.“ [See Luke 24:25] ეუბრამ დაწერა: „და ადგნენ დილაადრიან და გავიდნენ თეკოას უდაბნოში; და როცა გადიოდნენ, იეჰოშაფატი დადგა და თქვა: ისმინეთ ჩემი, ჰოი იუდავ და იერუსალიმის მკვიდრნო; ირწმუნეთ უფალი, თქვენი ღმერთი, და დამკვიდრდებით; ირწმუნეთ მისი წინასწარმეტყველნი, და იწინავლებთ.“ [See 2 Chronicles 20:20] გამოცხადების წიგნში შვიდგზის არის მოცემული ბრძანება, რომ ისმინონ. „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს.“

დამტკიცებულად ყოფნა ნიშნავს გონიერ ქალწულთა შორის ყოფნას, რადგან უგუნურნი გულით ნელნი არიან წინასწარმეტყველთა რწმენაში. გონიერნი ირწმუნებენ იმას, რაც ღმერთმა თავის წინასწარმეტყველთა მეშვეობით თქვა, და ისინი დამტკიცდებიან და იღვაწებენ წარმატებით, რადგან ისმენენ, რას ეუბნება სული ეკლესიებს. რუსეთის იდენტიფიკაცია და ომი, რომელიც მან 2014 წელს უკრაინის წინააღმდეგ დაიწყო, არის ის, რაც ამტკიცებს მათ, ვინც წინასწარმეტყველების გონიერი შემსწავლელნი არიან იმ პერიოდში, როდესაც ქრისტე სწორედ ამ ჭეშმარიტებას ხსნის ბეჭედს.

ეს ჭეშმარიტება ისტორიაში 2014 წელს მოვიდა, რაც 2001 წლის შემდგომია და, შესაბამისად, განთავსებულია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროში. მომდევნო წელს, 2015-ში, უმდიდრესმა პრეზიდენტმა, რომელიც 1989 წელს დასასრულის დროიდან მეექვსე პრეზიდენტი, გლობალისტების აღძვრა დაიწყო. მეათე მუხლი განსაზღვრავს 1989 წლის ისტორიას, მაგრამ ამავე დროს რუსეთს „სიმაგრედ“ აც ადგენს, ხოლო მომდევნო ორ მუხლში რუსეთი პროქსი-ომების მეორე ბრძოლის დაწყებას შეუდგებოდა, და პუტინი იმ ბრძოლაში გაიმარჯვებს. ამ მუხლების ჭეშმარიტება იხსნება, როდესაც აღსრულდება ის ისტორია, რომელსაც ისინი წარმოადგენენ.

„დანიელი დგას თავის წილხვედრში და თავის ადგილზე. დანიელისა და იოანეს წინასწარმეტყველებანი უნდა იქნეს გაგებული. ისინი ერთუროს განმარტავენ. ისინი სამყაროს აძლევენ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ყველამ უნდა გაიგოს. ეს წინასწარმეტყველებანი ქვეყნიერებაში დამოწმებად უნდა იყოს. თავიანთი აღსრულებით ამ უკანასკნელ დღეებში ისინი საკუთარ თავს განმარტავენ.“ The Kress Collection, 105.

მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლების წინასწარმეტყველება იხსნება მისი ისტორიული აღსრულებით ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, მაგრამ „ხაზი ხაზზე“, ამ მუხლებთან დაკავშირებულია კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ფაქტი. იმისათვის, რომ წინასწარმეტყველების შემსწავლელმა „გადმოღვრისა და გადავლების“ სამი მონაკვეთი ერთმანეთთან გააერთიანოს, მას ასევე უნდა შემოიტანოს წინასწარმეტყველურ ხაზში სამოცდახუთი წლის წინასწარმეტყველება. სამოცდახუთწლიანი წინასწარმეტყველება აღნიშნავს ორი ორიათას ხუთას ოცწლიანი წინასწარმეტყველების დასაწყისს და ცხადყოფს, რომ ისინი ერთმანეთისგან ორმოცდაექვსი წლით დაცილებით იწყება. დასაწყისში სამოცდახუთი წლის იდენტიფიცირებით, იგი იმასაც განსაზღვრავს, რომ ალფა და ომეგა დასასრულში წარმოშობდა სამოცდახუთ წელს.

დასაწყისშიც და დასასრულშიც არსებული სამოცდახუთი წელი, თითოეული, სამი სასაზღვრო ნიშნის ბეჭედს ატარებს. პირველი იყო ძვ. წ. 742 წელი, შემდეგ, ცხრამეტი წლის შემდეგ — ძვ. წ. 723 წელი, ხოლო შემდეგ, ორმოცდაექვსი წლის შემდეგ — ძვ. წ. 677 წელი. ეს სამი სასაზღვრო ნიშანი დასასრულში წარმოდგენილია 1798, 1844 და 1863 წლებით. დასაწყისში (ალფა) არსებული ორმოცდაექვსწლიანი პერიოდი ტაძრისა და მხედრობის ფეხქვეშ გათელვას წარმოადგენს, ხოლო დასასრულში (ომეგა) არსებული ორმოცდაექვსი წელი წარმოადგენს საწმიდრისა და მხედრობის აღდგენას, როდესაც აღთქმის მაცნე (რომელიც აგრეთვე ალფაც არის და ომეგაც) მოულოდნელად შევიდოდა იმ ტაძარში, რომელიც მან აღადგინა 1798 წლიდან 1844 წლამდე, იმ ორმოცდაექვსი წლის განმავლობაში.

ორმოცდაექვსი წელი, რომელთაც წინ უძღვის ცხრამეტი წელი იმ დროს, როცა ესაიამ წინასწარმეტყველება წარმოადგინა ძვ. წ. 742 წელს, თავიანთ დასრულებაში წარმოადგენს ორმოცდაექვს წელიწადს, რომელთაც შემდგომ ქიასმურ ნიმუშში მოსდევს ცხრამეტი წელი. 1844 წლიდან 1863 წლამდე არსებული ცხრამეტი წელი იძლევა ილუსტრაციას ქრისტეს განზრახვებისა ასორმოცდაოთხი ათასის მიმართ, რაც იმ ისტორიაში მომხდარი ამბოხების გამო შეუსრულებელი დარჩა. საქმე, რომელიც წინასწარმეტყველების შემსწავლელს მოეთხოვება, რათა სწორად გაყოს ჭეშმარიტების სიტყვა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათედან მეთორმეტე მუხლებთან დაკავშირებით, არა მხოლოდ ადგენს (თუ გწამთ), რომ რუსეთი 2014 წელს უკრაინაში ომს დაიწყებდა, არამედ იმასაც, რომ ეს ომი დაიწყებოდა ასორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს. რაოდენ მნიშვნელოვანიც არ უნდა იყოს მუხლებში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორია, იმ ისტორიის ჭეშმარიტების გახსნის ისტორია ასევე წარმოდგენილია 1844 წლიდან 1863 წლამდე არსებული ცხრამეტი წლის ისტორიით.

1844 აღნიშნავს მესამე ანგელოზის მოსვლას და იგი წინასახავს მესამე ანგელოზის მოსვლას 2001 წლის 11 სექტემბერს. 1863 წარმოადგენს აჯანყებას, რომელიც იერიხოვნის აღდგენით არის სიმბოლიზებული. 1863 წლის სასაზღვრო ნიშანი ასევე წინასახავს იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის მორჩილებას, რომლებიც გამოყენებულნი იქნებიან „იერიხოვნის ზღუდეების დასამხოზად“ ახლო მომავალში მოსალოდნელი კვირა-კანონის დროს. იმ მუხლებში, რომლებსაც განვიხილავთ, მეთექვსმეტე მუხლი წარმოადგენს კვირა-კანონს ამერიკის შეერთებულ შტატებში. მეთერთმეტე მუხლი აღნიშნავს პერიოდს 2014 წლიდან პუტინის საბოლოო გამარჯვებამდე. ეს მუხლები მიუთითებს მეორე მარიონეტული ომის დასაწყისზე, რომელსაც მოსდევს მესამე მარიონეტული ომი, როგორც ეს წარმოადგენილია მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე.

მეორე მუხლის მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებთან შეერთებით, ჩვენ განვსაზღვრავთ უკრაინულ ომს, რომელიც 2014 წელს დაიწყო; ამას შემდეგ მოჰყვა აშშ-ის საპრეზიდენტო კამპანია 2015 წელს და შემდგომ 2016 წელს უმდიდრესი პრეზიდენტის არჩევა. მეთორმეტე მუხლს მოსდევს საკვირაო კანონის წინ არსებული უკანასკნელი პრეზიდენტის საპასუხო მოქმედება, მესამე მარიონეტულ ომში. მეორე მარიონეტული ომი, რომელიც სასაზღვრო ხაზის ბრძოლაა, დაიწყო მეექვსე და უმდიდრესი პრეზიდენტის არჩევამდე სულ ცოტა ხნით ადრე.

1844-დან 1863 წლამდე პერიოდის ისტორიაში ეზეკიელის ორი კვერთხი უნდა შეერთებულიყო. მათი შეერთება წარმოადგენდა ღვთაებრივისა და ადამიანურის შერწყმას, რაც არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის საქმე. 1844 წელს მოვიდა მესამე ანგელოზი და გახსნა ის ნათელი, რომელიც დაკავშირებული იყო ზეციურ საწმიდართან, ღვთის რჯულთან, შაბათთან და მესამე ანგელოზთან. 1849 წელს უფალმა მეორედ გაიწოდა თავისი ხელი, რათა შეეკრიბა გაფანტული სამწყსო, რომელმაც დიდი იმედგაცრუების დროს გაფანტვა განიცადა. 1850 წელს მან თავისი ხალხი წარმართა, რათა მოემზადებინათ აბაკუმის მეორე სქემა, რათა თვალსაჩინოდ გამოესახათ ის უწყება, რომლის ქადაგებასაც მისი ხალხი უნდა შესდგომოდა, როდესაც იგი მათ მიუძღვოდა, რათა „იერიხოვნის კედლები დაემხოთ“. ეს სქემა, ისევე როგორც „ძველი სქემა“, მოიცავდა „შვიდ ჟამს“.

1856 წელს მან ბეჭედი ახადა იმ ნათელს, რომელიც მის ხალხს უნდა დაებეჭდა „იერიხოვნის ბრძოლის“ წინასწარ. ეს ნათელი იყო იმ პირველი ნათლის ზრდა, რომელიც ალფამ და ომეგამ უილიამ მილერს გამოუცხადეს. ეს იყო „შვიდი ჟამის“ ნათელი, როგორც არაერთგზის იყო წარმოადგენილი იერიხოვნის ძველ ბრძოლაში. ნათელი, რომელიც მის ხალხს უნდა დაებეჭდა, ამავე დროს იყო ლაოდისკის უწყება, რომელსაც ისინი უნდა გამოეღვიძებინა და კვლავ დაებრუნებინა ფილადელფიის გამოცდილებაში. ეს უკანასკნელი ნათელი პირველი ნათლის ზრდა იყო, მაგრამ მისმა ხალხმა უგულვებელყო ეს ნათელი და, შედეგად, თავისდა უნებურად აირჩია ხეტიალი ლაოდისკის უდაბნოში. 1844, 1849, 1850, 1856 და 1863 წარმოადგენენ ხუთ ნიშნულს, რომლებიც წარმოადგენილია 2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორიაში მოახლოებულ საკვირაო კანონის დრომდე.

ჩვენ ამ შესწავლას გავაგრძელებთ შემდეგ სტატიაში.

ახლა იერიხოში მტკიცედ იყო ჩაკეტილი ისრაელის ძეგლი: არც ვინმე გადიოდა და არც ვინმე შემოდიოდა. და უთხრა უფალმა იესოს ნავეს ძეს: იხილე, შენს ხელში მოგეცი იერიხო, მისი მეფე და მამაცი ძლიერები. და თქვენ უნდა შემოუაროთ ქალაქს, ყველამ, ვისაც საომარი ძალა აქვს, და ერთხელ შემოიაროთ ქალაქი. ასე უნდა ჰქნათ ექვს დღეს. და შვიდმა მღვდელმა უნდა ატაროს კიდობნის წინ შვიდი ბუკი ვერძის რქებისა; ხოლო მეშვიდე დღეს ქალაქს შვიდჯერ უნდა შემოუაროთ, და მღვდლებმა უნდა დასცენ ბუკებს. და მოხდება, რომ როცა ვერძის რქით გრძელ ხმას გამოსცემენ, და როცა თქვენ გაიგონებთ ბუკის ხმას, მთელი ერი დიდძალი ყივილით შესძახებს; და ქალაქის გალავანი ბრტყლად დაეცემა, და ერი ავა, თითოეული პირდაპირ თავის წინ. და იესომ, ნავეს ძემ, მოუწოდა მღვდლებს და უთხრა მათ: აიღეთ აღთქმის კიდობანი, და შვიდმა მღვდელმა ატაროს უფლის კიდობნის წინ შვიდი ბუკი ვერძის რქებისა. და უთხრა ერს: წადით წინ და შემოუარეთ ქალაქს, ხოლო შეიარაღებული კაცები წინ წავიდნენ უფლის კიდობნის წინ. და როცა იესომ ეს უთხრა ერს, შვიდი მღვდელი, რომელთაც შვიდი ბუკი ეჭირათ ვერძის რქებისა, წავიდნენ უფლის წინ და ბუკებს სცემდნენ; ხოლო მათ უკან მოდიოდა უფლის აღთქმის კიდობანი. და შეიარაღებული კაცები მიდიოდნენ იმ მღვდლების წინ, რომლებიც ბუკებს სცემდნენ, ხოლო უკანა რაზმი მოდიოდა კიდობნის უკან; მღვდლები კი მიიწევდნენ წინ და ბუკებს სცემდნენ. და იესოს ნაბრძანები ჰქონდა ერისათვის: არ შესძახოთ და ნუ გამოსცემთ თქვენს ხმას, და არც ერთი სიტყვა არ გამოვიდეს თქვენი პირიდან იმ დღემდე, როცა გეტყვით: შესძახეთ; მაშინ შესძახებთ.

ამგვარად, უფლის კიდობანმა შემოუარა ქალაქს, ერთხელ გარს უვლო მას; და მივიდნენ ბანაკში და გაათიეს ღამე ბანაკში. და იესო დილაადრიან ადგა, და მღვდლებმა აიღეს უფლის კიდობანი. და შვიდი მღვდელი, რომელნიც ატარებდნენ ვერძის რქის შვიდ საყვირს უფლის კიდობნის წინ, განუწყვეტლივ მიდიოდნენ და ჰბერავდნენ საყვირებს; და შეიარაღებული კაცები მიდიოდნენ მათ წინ; ხოლო უკანამავალი მიჰყვებოდა უფლის კიდობანს, მღვდლები კი მიდიოდნენ და ჰბერავდნენ საყვირებს. და მეორე დღესაც ერთხელ შემოუარეს ქალაქს და დაბრუნდნენ ბანაკში; ასე იქცეოდნენ ექვსი დღე. და მეშვიდე დღეს, გამთენიისას, დილაადრიან ადგნენ და იმავე წესით შვიდჯერ შემოუარეს ქალაქს; მხოლოდ იმ დღეს შვიდჯერ შემოუარეს ქალაქს. და მეშვიდედ, როცა მღვდლებმა დაჰბერეს საყვირებს, იესომ უთხრა ხალხს: იყიჟინეთ, რადგან უფალმა მოგცათ თქვენ ეს ქალაქი.

და ქალაქი შეჩვენებული იყოს უფლისთვის, თვით იგი და ყოველივე, რაც მასშია; მხოლოდ რახაბ მეძავი დარჩეს ცოცხალი, იგი და ყველანი, ვინც მასთან არიან სახლში, რადგან მან დაფარა ჩვენ მიერ გაგზავნილი მაცნენი. ხოლო თქვენ ყოვლად ერიდეთ შეჩვენებულს, რათა თავად არ გახდეთ შეჩვენებულნი, თუ აიღებთ რამეს შეჩვენებულიდან და ისრაელის ბანაკს შეჩვენებად აქცევთ და უბედურებას დაატებთ. ხოლო მთელი ვერცხლი და ოქრო და სპილენძისა და რკინის ჭურჭელი უფლისთვის არის შეწირული; ისინი უფლის საგანძურში შევიდეს. მაშინ ხალხმა შეჰყვირა, როცა მღვდლებმა ბუკები დაჰბერეს; და როდესაც ხალხმა ბუკის ხმა

გაიგონა და ხალხმა დიდი ყიჟინით შეჰყვირა, გალავანი დაეცა და გასწორდა, ასე რომ ხალხი ავიდა ქალაქში, თითოეული კაცი პირდაპირ თავის წინ, და აიღეს ქალაქი.

და სრულიად გაანადგურეს ყველაფერი, რაც ქალაქში იყო: კაციც და ქალიც, ყრმაც და მოხუციც, ხარიც, ცხვარიც და სახედარიც — მახვილის პირით. ხოლო იესომ უთხრა იმ ორ კაცს, რომელთაც ქვეყანა გამოეზვერათ: შედით მეძავის სახლში და გამოიყვანეთ იქიდან ის ქალი და ყოველივე, რაც მას ეკუთვნის, როგორც შეჰფიცეთ მას. და შევიდნენ ის ახალგაზრდა კაცები, რომელნიც მზვერავნი იყვნენ, და გამოიყვანეს რახაბი, მისი მამა, მისი დედა, მისი ძმები და ყოველივე, რაც მას ჰქონდა; და გამოიყვანეს მთელი მისი ნათესაობა და დატოვეს ისინი ისრაელის ბანაკის გარეთ. და დაწვეს ქალაქი ცეცხლით და ყოველივე, რაც მასში იყო; მხოლოდ ვერცხლი, ოქრო და სპილენძისა და რკინის ჭურჭელი დადეს უფლის სახლის საუნჯეში. ხოლო იესომ ცოცხლად იხსნა რახაბ მეძავი, მისი მამის სახლი და ყოველივე, რაც მას ჰქონდა; და იგი მკვიდრობს ისრაელში დღემდე, რადგან დაფარა მოციქულნი, რომელნიც იესომ გაგზავნა იერიხოვნის გამოსაზვერად. და იმ დროს იესომ დააფიცა ისინი და თქვა: წყეულიმც იყოს უფლის წინაშე ის კაცი, რომელიც აღდგება და ააშენებს ამ ქალაქს, იერიხოვნს: თავის პირმშოზე ჩაუყრის მას სამირკველს და თავის უმცროს ძეზე აღმართავს მის კარიბჭეებს. ასე იყო უფალი იესოსთან, და მისი სახელი განითქვა მთელ ქვეყანაში. იესო 6:1–27.